

BRÁNA

AKTUALITY BRANICKÉHO SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

XVI. ročník, číslo 9 – září 2011

SLOVO NA ÚVOD

My kážeme Krista ukřižovaného. Pro Židy je to kámen úrazu, pro ostatní bláznovství, ale pro povolání, jak pro Židy, tak pro Řeky, je Kristus Boží moc a Boží moudrost. (1Kor 1,23-24)

Zvěst o kříži, tedy slova o utrpení – to zdaleka nemusí lidem v tomto světě připadat jako něco rozumného. Nikdy nemuselo. Již apoštol Pavel vidí, že slovo o kříži je jedním bláznovstvím a druhým pohoršením.

Jedni si ťukají na čelo. Je o tom ten vcelku roztomilý vtip, jak dušička přijde do pekla a s překvapením zjišťuje, že si tam všichni užívají nejsvětějších radovánek. Dušička je nadšena, užívá si všech veselostí, toulá se ze sálu do sálu – a najednou narazí na místnost plnou kotlů s vroucím olejem a v něm se smaží jiné dušičky. Vyděšeně se ptá ďábla, co to má být. A ďábel odpoví že to jsou křesťani, že oni to tak chtěli. Kdyby tenhle vtip slyšel apoštol Pavel, řekl by, že takhle vidí křesťanství Řekové. Řeční filosofové, kteří doufají v osvobození duše z těla a Pavel jim do toho bude vykládat o vzkříšení z mrtvých. O vzkříšení z těla. O návratu tělesné schránky, byť nějak proměněné. Filosofové na Athénském Areopágu se jen útrpně pousmáli nad křesťanským bláznovstvím. Tohle ti křesťané chtějí?! Vzkříšení z mrtvých?! Tak to je opravdu čiré bláznovství! Všim tím utrpením tohoto věku se přeci osvobozujeme od těla, aby zbyla čistá duše, která je vzdálena všemu utrpení. Takhle to vidí řecká filosofie, takhle to vidí gnóze, se kterou se muselo křesťanství mnoho staletí vyrovnávat a mnohé gnostické představy přetrvaly dodnes.

Jiné myšlenka, že by utrpení mohlo mít nějaký smysl, uráží. V Pavlově době to byli židé, kdo byli představou ukřižovaného Mesiáše hluboce uraženi. I s tímhle postojem se setkávám, byť výrazně vzácněji. Setkal jsem se s ním třeba při hodnocení Matky Terezy, protože ona v péči o nemocné razila myšlenku, že utrpení je dar, díky kterému člověk duchovně roste. Jednou řekla: „Když milujete, až to bolí, pak už to není bolest, ale jen víc lásky.“ Považuji to za úžasnou myšlenku, ale je potřeba neoddělovat utrpení a lásku. Tohle mi připadá velmi důležité a utrpení samo o sobě, oddělené od lásky, nic dobrého nepřináší.

Vedle těchto dvou lidských pohledů na myšlenku, že by utrpení mohlo mít nějaký smysl (je to hloupost / je to drzost) je tu pak ještě pohled třetí – je to Boží moudrost, ve které se projevila Boží moc. Jestliže to někomu připadne jako hloupost a jiného to vytočí, znamená to jen tolik, že v téhle věci Pánu Bohu ještě úplně nerozumí. Nemusí nás to překvapovat, protože to není nic divného, to se stává každý den každému z nás, že v něčem Pánu Bohu nerozumíme. Než nás tedy Duch svatý uvede do veškeré pravdy, vezměme to prostě tak, že v utrpení následujeme Ježíše Nazaretského a že tak, jako za noci Velkého Pátku a nejistotě Bílé soboty vyšlo Slunce při neděli vzkříšení, tak i naše utrpení je jen cestou k něčemu tak krásnému, že si to v tuto chvíli ani nedovedeme představit.

JFP

719. SCHŮZE STARŠOVSTVA (12. 9. 2011)**Přítomni:**

členové: Pechar, Bruncko, Drápal, Dus, Holý, Mazný, Novotný, Plhák, Slabý, Zvánovcová, Žilková, Hoznauer

omluveni: Chadima, Stralczynská,

Biblický úvod: I. Plhák – o odpuštění, píseň „Odpusť, ..“, modlitba

- 1) Příští schůze staršovstva bude 2. pondělí v říjnu tedy 10. října 2011, biblický úvod bude mít Jitka Zvánovcová.
- 2) Zpráva o financích
 - Je založen variabilní symbol 888 pro přístavbu. Pokud by někdo už teď chtěl posílat nějaké peníze na tento účel, ať používá VS 888.
 - Probíhá škola hry na kytaru pro děti, vyučuje J. Pechar. Staršovstvo odsouhlasilo nákup několika kytar do celkové částky 5000,-Kč. Je potřeba kytary dobře uskladňovat.Další sbírky:
 - 9.10. jubilejní toleranční dar
 - 30.10. na sociální a charitativní pomoc
 - 20.11. na nepálského studenta (2. část)
 - 25.12. na bohoslovce a vikariát
- 3) J. Pechar bude od října administrovat sbor v Berouně. Znamená to jednou měsíčně kázání (4. neděle v měsíci) a jednou týdně přítomnost (bude upřesněno). Z toho důvodu dojde ke změně úředních hodin br. faráře.
- 4) Staršovstvo děkuje všem, kdo se podíleli na přípravách a průběhu letních akcí. Ohlédnutí za letními akcemi se bude konat v neděli 16.10.2011 po bohoslužbách.
- 5) V sobotu 22.10.2011 bude úklid kostela. Staršovstvo žádá všechny, kdo mají v kostele nějaké věci, které do kostela nepatří, aby si je odnesli. Co zůstane, bude při úklidu vyhozeno.
- 6) Staršovstvo děkuje V. Vaněčkovi za organizaci posezení po bohoslužbách.
- 7) Staršovstvo uvítalo, že do sboru vstoupili manželé Trojanovi.
- 8) Přístavba
Staršovstvo se seznámilo s dopisem br. D. Ekarta o rekonstrukci kostela. Staršovstvo v souladu s dřívějšími rozhodnutími podrobně seznámí sbor s postupnými kroky přestavby na mimořádném sborovém shromáždění.
V. Prosek bude od října dělat zástupce investora. Jednání s úřady (shánění stavebního povolení) a s firmami.
- 9) Staršovstvo vzalo na vědomí, že David Slabý skončil s úklidem kostela, od září uklízí Klára Pecharová a Denisa Pocnarová.

- 10) V. Vaněček navrhuje vyměnit skleněnou vitrínu u vchodu do kostela za větší a dávat do ní více informací, pozvání, rady pro ty, kdo přijdou poprvé. Staršovstvo souhlasí.
- 11) Staršovstvo rozhodlo, že nakoupíme 20 ks nových knih br. J. Křivohlavého na rozdávání.
- 12) J. Holý nabídl sboru skládací vozík pro nechodící. Bude k dispozici v kostele.

Společná modlitba Páně.

Zapsal A. Slabý

SBOROVÁ DOVOLENÁ V JANSKÝCH LÁZNÍCH

Sborová dovolená se opět vydařila. Díky Zdeně za výbornou organizaci. Vůbec nelitujeme, že jsme porušili pravidlo „dvakrát na jedno místo a pak změna“ a jeli jsme po třetí do Janských Lázní. Bylo nás tolik, že jsme se nevešli do církevního střediska Sola Fide. Část výpravy musela být ubytována v nedalekém penzionu.

Každý den jsme začínali „malým biblickým zamyšlením“ bratra faráře Pechara na téma **Ovoce Ducha:**

Ga 5, 22. 23: „Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání.“

Auto, které řídila jedna žena, navedla policejní hlídka na okraj vozovky. Policisté vystoupili z auta s pistolemi v rukou. Žena byla šokovaná. Co udělala?

„Přejížděla jste z pruhu do pruhu a tím ohrožovala ostatní účastníky dopravního provozu,“ řekl jeden z policistů. „Dále jste ukazovala na ostatní řidiče neslušná gesta a nadávala jste jim.“

„A kvůli tomu jste na mě vytáhli pistole?“ divila se řidička.

„No,“ odpověděl policista, „všimli jsme si na nárazníku auta nálepky, která říká, že majitel tohoto vozu je křesťan, a tak jsme se domnívali, že auto bylo ukradeno.“

Z tohoto příběhu vyplývá něco důležitého: Od křesťanů se i v naší společnosti očekává, že se budou v životě řídit podle vysokého morálního standardu. Jak by tedy měli křesťané žít? Jak by se měli chovat na veřejnosti a doma? Být hluboce duchovním člověkem – to zní zajímavě, ale jak se to na takovém člověku pozná, že je „hluboce duchovní“?! A jsem u tématu, které nás bude provázet celým týdnem. Apoštol Pavel mluví o ovoci Ducha a o tom bude řeč. „Po ovoci poznáte... Vždyť z trní nesklízejí fíky a z hloží hrozny.“ (L 6, 43. 44) – známe to z bible i z běžného života, že teprve v praxi se ukáže, jaký člověk doopravdy je. Jako kdybychom se nikdy nesetkali s křesťany, kteří podle své víry nežijí...! Hrát na divadle matku Terezu by dokázal ledaskdo. Žít jako Matka Tereza, to už je složitější. Může někdo působit dobro, a přitom nebýt dobrý? A může někdo být dobrý, a nejednat dobře?

Ovoce neroste ze vzduchu, ale na větvích. Větve nevisí ve vzduchu, ale rostou z kmene. Kmen také nevisí ve vzduchu, ale je pevně zakořeněn v zemi. Nedožrálá jablka sama od sebe nedozrají, větev s jablky, kterou ulomíte od stromu, nemá smysl zapíchnout do země, pokácený strom už toho také moc nenaplodí. Jde-li o ovoce, je potřeba přemýšlet, kde se bere. Kde je ten

skutečný zdroj, abychom nesli ovoce. Potřebujeme kmen, potřebujeme kořeny. Jde o ovoce Ducha svatého. Dosáhnout těchto kvalit vlastními silami není možné.

Ovoce ducha pak nejen z Boha vychází, ale také k bohu ukazuje. „*Tím bude oslaven můj Otec, když ponese hojné ovoce a budete mými učedníky*“ říká Ježíš“ (J 15, 8) Ovoce Ducha neslouží k tomu, abychom sami vypadali dobře, ale aby byl vyvýšen náš nebeský Otec. Proto také Bůh „*Každou mou ratolest, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla hojnější ovoce.*“ (J 15, 2) Obraz z vinařské praxe. Na konci každé sezóny přichází vinař na vinici a vinnou révu prořezává. Musí to udělat velmi opatrně, protože příští úroda závisí na tom, která ratolest zůstane. Snahou vinaře při prořezávání je docílit rovnováhy mezi úrodou a růstem vinné révy. Obojí se vzájemně ovlivňuje. Když se réva dostatečně neprořeže, vyčerpá půdu, a úroda v dalších letech bude slabá a ovoce nekvalitní. Citlivě prořezat vinnou révu, tak aby mohla vydat výborné ovoce, je skutečně umění a máme v dějinách řadu příkladů, kdy se o to pokoušeli lidé z lidských sil a končilo to tragédiemi.

Naše lidské možnosti jsou tady velmi omezené, ale něco dělat můžeme. I když nemůžeme způsobit, aby semínko rostlo, určitě jsou věci, které můžeme udělat a tak mu pomoci vyrůst a přinést ovoce. Tak je to i v případě Duchem naplněného života. I o tom budeme přemýšlet, jak nám může pomoci četba Bible, modlitba i praktický život

OVOCE DUCHA JE LÁSKA

Apoštol Pavel ve svém asi nejznámějším textu z 13. kapitoly 1. listu do Korinta píše: „**A tak zůstává víra, naděje, láska – ale největší z té trojice je láska.**“ (1. Korintským 13, 13)

„*Bůh je láska*“ (1 J 4, 16). Jestliže je láska hlavním rysem Božího charakteru, musí být i naši hlavní vlastností. „*Také my jsme poznali lásku, kterou Bůh má k nám, a věříme v ni. Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm.*“ (1 J 4, 16)

V dnešní společnosti však ztratila slova svůj pravý význam a hodnotu. Výrazy jako láska a milovat se dnes používají velmi volně a neuváženě. Často říkáme, že milujeme takové nebo jiné počasí, milujeme své oblíbené jídlo, milujeme svého psa. Je tedy potřeba hledat původní význam toho, co to je láska. Co láska dělá. Jaká musí být, aby to byla láska. To je pořád ta 13. kapitola 1. listu Korintským – láska je trpělivá, laskavá... nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. Ať se děje cokoli, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá.“ (1 K 13, 4–7)

Tyto vlastnosti lásky se těžko projeví ve vztahu k pečenému kuřeti, byť bych klidně řekl, že miluji pečené kuře. S láskou ke psu by to snad šlo lépe, ale pořád to ještě není ono. Láska je něco, co vyžaduje dialog. Přijímání i vydávání. Láska potřebuje svobodnou vůli na obou stranách a proto jsem přesvědčen, že láska v biblickém slova smyslu je něco, co se týká lidí.

Láska je něco, co poznáváme na Bohu. „*Bůh je láska*“ – a jak se tato láska projevila? V tom, že Bůh nečekal na naše kroky a první krok k nám udělal sám. V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy. (1J 4,10) A tak jsme zase u těch vnějších projevů lásky. Láska je vlastnost, která vede člověka k pomoci druhým, aniž by čekal na nějaký první podnět z druhé strany. Tohle ukazuje podobnost o milosrdném Samařanu, který nečekal, až bude požádán tím zmláceným židem o pomoc.

Kdosi parafrázoval dnešní společnost takto: Byl jsem hladový, a vy jste založili humanitární klub, abyste o tomto problému diskutovali. Byl jsem ve vězení, ale vy jste si stěžovali na ros-

toucí kriminalitu. Byl jsem nahý, a vy jste debatovali o morálce v souvislosti s mým vzhledem. Byl jsem nemocný, a vy jste děkovali Bohu za své zdraví. Byl jsem bezdomovec, a vy jste mi kázali o přístřeší Boží lásky. Vypadáte tak svatí, tak blízko Bohu – ale já jsem ještě stále hladový a sám, stále je mi zima a trpím bolestí.

Ovoce Ducha svatého – láska – nám myslím docela jasně říká, co máme dělat.

.....

Pak jsme celý den v menších skupinkách chodili po dalekém i blízkém okolí...

...případně na kolonádu do cukrárny...

...hráli a zpívali...

...a děti zahrály pohádku o Šípkové Růžence.

Bylo to výborné! Už se těšíme na příští – 13. sborovou dovolenou –
v **Želivském klášteře**.

TÁBOR V JESENICI

prší, prší, jen
se leje

Zachraňte Huberta Kopečka

Tak se nám ztrácí misionáři! Jeden z nich, Hubert Kopeček, vyrazil mezi indiány do pralesa (nebo někam) a slehla se po něm zem. Občas sice přiletí poštovní holub a přinese zprávu, ale to je vše... Jesenice u Rakovníka se promění ve výcvikové středisko misionářů. Jen to počasí... Pronásleduje nás špatné počasí, opravdu to několik prvních dní na tropy nevypadá. Hlavně že máme na rozdíl od loňska v blízkosti dva rybníky.

Znovu stará známá fara. V neděli zhruba ztrojnásobujeme počet lidí na mši. A Hubert? Nejprve sledujeme srdceryvnou scénku jeho loučení s maminkou a cestu ke Kvachačikungům (příště musíme vymyslet něco srozumitelnějšího) a jednotlivé části putování. Každý den holub přinese zprávu, kterou mají děti nalézt, a podle ní se odvíjí hra. Během „ducháčku“ navíc získávají neocenitelné znalosti (však se časem hodí). Vzhledem k nevídanému počtu dětí vznikají čtyři skupinky – České dráhy, 6 andílků, Krysí dráp, Hubertova armáda. Ve výtvarce děti vyrábí košíky, lampiónky, batikují, zatímco celé dílny strávíme výrobou bumerangů (příště musíme vymyslet něco lehčího).

Za zmínku též stojí nesmrtelná říkanka – já jsem se ji naučil zhruba v podobném věku – „Jabka hrušky, chceš do dr*ky?!“ Opravdu roztomilé.

A hry? Víte, které ovoce chutná jako dlažba? Nebo po kterém proběháte celou noc? Inu, v džungli roste leccos a ne všechno je jedlé. Nebo boj s opicemi, přenášení pekáče s vodou na nosítkách (to měla být nosítka pro náčelníka – snad se nosítka nerozpadnou), osvobození uneseného člena z nepřátelské lodi (to už bylo hezky) a řada dalších. Zvládli jsme dvě noční bojovky. Na tu druhou vyrazili všichni. A nikdo se samozřejmě nebál... Na celodenní výlet jedeme do železničního muzea v Lužné podívat se na parní mašinky.

Jak udržet pořádek na pokojích? Těžko. Ale zkusili jsme to. Dopoledne bylo bodování a za odměnu mohli (ti pořádkumilovní) jít čas od času nakoupit.

Mezitím Hubert zjistil, že na oslavě, kterou Kvachačikungové chystají, má být sežrán. A tak utíká a dostane se k přátelským Čopčipčkmiutům (takto je to správně). Od nich se vydal zvěstovat evangelium všemocnému Ostrovnímu králi. Ten ho ovšem bez váhání zajal a uvrhl do žaláře.

I přišel den VZH. Večer se vydáváme přespat do lesa (nebojte se, nic vás tam nesežere), stavíme tropika, opékáme buřty a každý slavnostně složí zkoušku, v níž osvědčí své znalosti nabyté v misionářském kurzu. A pak na kutě! (Nikoho nic nesežralo.) Ráno jednotlivé skupinky vyrazí za cílem vysvobodit Huberta ze zajetí. Cestou musí plnit nelehké úkoly. První sice vyrazí České dráhy, průběžně ale naběrou zpoždění. A Krysí dráp jim celou dobu šlape na paty. Doslova. Po úspěšném zvládnutí všech úkolů děti nalézají přivázaného Huberta, osvobozují ho (to je radost!) a následně navštěvují Ostrovního krále a přinášejí mu evangelium. (Hubert se musí sám přivázat pro další skupinku) A zde se hodí všechny znalosti bible. Nakonec se i Ostrovní král obrátí na víru a děti můžou pro poklad. Ale není to tak jednoduché. Poklad je

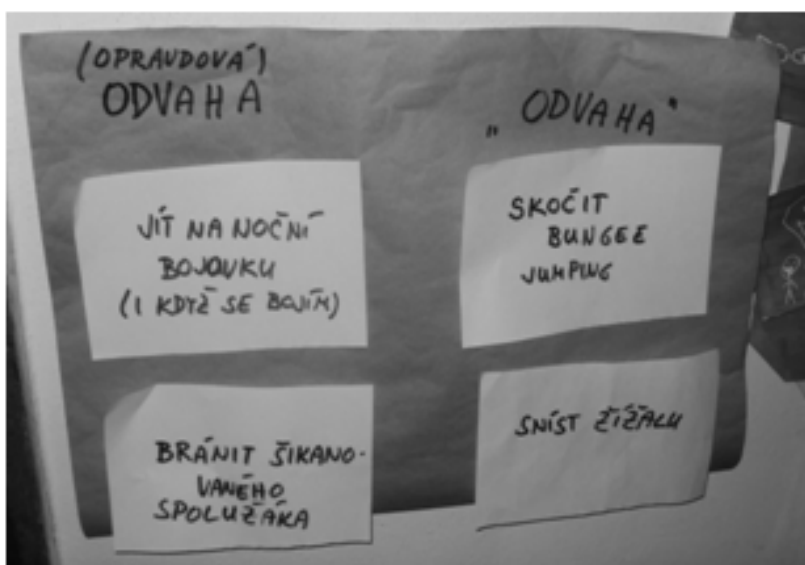
v pytli. Na stromě. A slovo si bere bumerang, který prosekne jiný pytel s vodou držící onen poklad na onom stromě.

V pátek nás čeká sbalit děti, uklidit faru (nevím, co bylo náročnější) a jdeme na vlak.
Na vlak do Mů.

Milan Bareš

Podle obrázků by člověk soudil, že si tábor nejvíc užívali vedoucí...

...ale ani děti se nenudily.

TÁBOR PECKA

O táborovém životě nikdo nenapsal, tak alespoň fotka z internetu:

OHLÉDNUTÍ ZA LETNÍMI AKCEMI BUDE V NEDĚLI 16. ŘÍJNA

FAIR PLAY

Na internetovém zpravodajském portálu ceskapozice.cz se objevil zajímavý text. Pro nás zvláště zajímavý tím, že pojednává o jednom nenápadném členu našeho sboru. Je krásné, když se v novinách objeví příběh ze života, který vás vezme za srdce, o kterém víte, že takto jednali dávní rytíři a že takto byste se chtěli zachovat taky. Ilustruje Ježíšův výrok, který sám plně nechápu: “tomu, kdo by se s tebou chtěl soudit o košili, nech i svůj plášť” (Mt 5:40). Ale když jsem příběh četl, věděl jsem, že toto je nejlepší výklad. Příběhem se dá nejen zvěst povědět, ale i

vyložit :) Příběh jednoho z nejlepších českých šachistů, skromného mladého muže, který by sám tento článek nezveřejnil – Davida Navaru.

Jakub Drápal

Navara. Ne Rezek!

Českým reprezentantem, na něhož můžeme být hrdí, není fotbalista Jan Rezek, který nasimuloval penaltu, ale šachový velmistr David Navara

Fotbalista Jan Rezek nasimuloval ve Skotsku penaltu, rozhodčí mu to zbaštil a čeští čutálisti zachránili v poslední minutě remízu. Podvodem získaný pokutový kop tak naše fotbalisty možná dovede až na evropský šampionát.

Ten samý víkend se v ruském Chanty Mansijsku hrálo třetí kolo šachového Světového poháru, ve kterém velmistři z celého světa bojují nejen o velké finanční prémie (vítěz dostane sto tisíc dolarů), ale také o tři postupová místa do turnaje kandidátů zápasu o mistra světa.

Oněmělí soupeři a cena fair-play

Bojuje tam i nejlepší český šachista David Navara, který se v neděli zachoval tak neuvěřitelně, že všichni ostatní velmistři v oněmění kroutili hlavami a gubernátorka autonomní oblasti Chanty Mansijsk Natalija Komarovová se okamžitě rozhodla zavést cenu fair-play a udělit ji Davidu Navarovi.

Co se stalo? Světový pohár se hraje vyřazujícím způsobem, podobně jako třeba tenisový turnaj. Po každém kole se polovina účastníků balí domů a „přeživším“ dramaticky rostou vydělané peníze i pravděpodobnost postupu do vytoužených bojů o mistra světa. Velmistři hrají dvě partie a při stavu 1:1 následuje třetí den tie-break – partie ve zkráceném tempu. V sobotu velmistr Navara první partii s ukrajinským velmistrem Alexandrem Mojsejenkem zremizoval, v neděli ve druhé partii dosáhl zcela vyhraného postavení – a tři tahy před matem nabídl svému soupeři remízu. Diváci sledující on-line přenos na internetu vůbec nerozuměli, co se děje, některé šachové servery napsaly, že Navara vyhrál, jenže na oficiálních stránkách se opravdu rozsvítila remíza. Na tiskové konferenci český šachista vysvětlil, že v průběhu partie jeho soupeř reklamoval, že Navara při provádění tahu střelcem zavadil nejprve o krále, a že má tedy hrát králem. Ke stolu přišel rozhodčí, velmistr Navara oponoval, že si není vědom toho, že by se dotkl dříve jiné figury, a že pokud o nějakou figuru zavadil, tak zjevně neúmyslně, a proto platí provedený tah střelcem. Jeho soupeř velmistr Mojsejenko to uznal a partie pokračovala. Český šachista Ukrajince přehrál a tři tahy před matem nabídl remízu. Aby „ho nikdo nemohl podezírat, že vítězství dosáhl nečestně“.

Navara tím dal v risk postup do dalšího kola a desítky tisíc dolarů. Přestože byl v právu. Čest a pověst stojí pro něj výše. Během tie-breaků český velmistr nakonec vyhrál a postoupil do čtvrtého kola, kde vyfasoval dalšího ukrajinského velmistra Jaroslava Žerebucha. I toho jednoznačně přehrál a nyní je již mezi osmi nejlepšími a bojuje s ruským velmistrem Alexandrem Griščukem. První partie skončila v pátek remízou....

Parafrázujme hezkou knihu Masaryk. Ne Lenin! spisovatele Vítězslava Houšky, který mimo jiné napsal i několik šachových titulů. Českým reprezentantem, na kterého můžeme být hrdí, není Jan Rezek, ale šachový velmistr David Navara.

<ceskapozice.cz>

DOPIS OD NEPÁLSKÉHO STUDENTA

Dopis nepálského studenta Daniela Mohato z 30.7.2011:

Drazí přátelé z kostela v Braníku,

zdravím vás všechny ze vzdálenosti mnoha a mnoha mil! Modlím se za vás a věřím, že jste v pořádku.

Děkuji vám za vaši podporu a modlitby. Ano, z Boží milosti a díky vaší pomoci mohu pokračovat v druhém ročníku teologického studia.

V posledním dopise jsem zmiňoval školní zkoušky a také blížící se prázdniny. Zkoušky mně dopadly dobře, ale nemám ještě podrobné výsledky, které budou známy až v srpnu. V době letního volna jsem nejdříve cestoval domů do Nepálu. Zde jsem pomáhal v našem sboru. Navštěvoval jsem domácí skupinky a hlavně se zapojil do akcí mládeže. Byl to skutečně požehnaný čas, kde jsem měl příležitost využít mnohé, co jsem se naučil. Celá moje rodina i další lidé ve sboru jsou v pořádku – je to z Boží milosti. Byl to opravdu krásný čas být zase společně s mojí rodinou a sborem.

Nyní jsem zpátky ve škole a začínám 2.ročník. Máme opravdu nabitý program a začátek je velmi náročný. Ale přesto jsem moc rád, že mohu studovat. Prosím, modlete se za mne, rád bys si udržel dobré výsledky ve třídě a načerpal potřebné vědomosti.

Někdy se však trochu obávám, aby se díky škole pro mne nestaly některé věci pouhou rutinou. Uvědomuji si ale, jak důležité je se modlit a růst ve víře. Prosím, modlete se za mne!

Ještě jednou vám děkuji za vaši pomoc. Prosím, pokud je třeba modlit se za něco konkrétního ve vašem sboru – napište, za co se mám modlit.

Kéž vám Bůh žehná

Daniel

NÁVŠTĚVA Z NĚMECKA

V neděli 11. září se zúčastnila našich bohoslužeb skupina členů a přátel OEC z Frankfurtu nad Odrou. OEC je zkratka pro Ekumenické a evropské centrum, což je organizace, která se snaží o zlepšování kontaktů mezi Německem a jeho východními sousedy.

Se skupinou přijel ředitel Berliner Missionswerk, farář pro ekumenu **Wolfgang Iskraut**, který pro své kázání, připomínající desáté výročí útoků na Světové obchodní centrum a Pentagon, vybral biblický text **Iz. 29, 17-24**:

„ Útoky vyvolaly strach, nejprve v USA, ale brzy i v Evropě. Všude, kde se hovořilo na téma „strach“, jsem slyšel především otázku: Může to někdy být zase v pořádku? Mohou se lidé dostat ven z tohoto zármutku a hněvu? Usáma bin Ládín stylizoval tuto masovou vraždu do války náboženství a americký filozof Samuel Huntington v tom spatřuje kulturní konflikt (střet civilizací) mezi islámským a západním životním stylem.

I oba tito agitátoři vzbuzují v lidech strach a ničí naději... Úplně jinak to dělá biblický text, který jsme slyšeli. V něm slyšíme hlas naděje. Odkud je ten hlas? Může snad někdo vidět do budoucnosti?

Ne, žádný biblický prorok budoucnost vidět nemůže. To odlišuje biblické proroky od lidí, jako jsou jasnovidci, věštcí z kávové sedliny, či vykladači karet. Bibličtí proroci se nedívají do budoucnosti, ale bedlivě pozorují přítomnost. Hledí velmi pečlivě a ptají se: má naše současnost nějakou budoucnost? Jsou naše aktuální přání, naše současné činy, náš současný životní styl vhodný pro budoucnost, tedy použitelný pro budoucnost?

V biblickém textu najdeme mnoho podnětů pro takový pro budoucnost použitelný způsob života:

- Lidé si cizí hlas nejprve vyslechnou, neodvrací se hned pryč. Dokáží si představit, že ten cizí hlas, cizí tvář, cizí kultura může přivést zprávu, která je důležitá pro ně.

- Lidé mají také otevřené oči pro nouzi a chudobu. Hledají cesty jak zajistit, aby nikdo už nemusel hladovět. Třeba i tím způsobem, že děti pojedou se školou na exkurzi. Chtějí porozumět tomu, jak mohou lidé zchudnout a dostat se na okraj společnosti.

- Lidé také protestují proti nespravedlivým vládám, protože v takových režimech poznali příčinu vlastní bídy. Protože už nechtějí žít jako ony tři opice (neslyším, nevidím, nemluví), ale chtějí stát rovně. Stojí proti těm, kteří považují za důležité jen své vlastní blaho, kteří uplácí soudy nebo utlačují slabší.

- Četl jsem, že po 11. září 2001 ve školách v USA visely vítací plakáty pro muslimské spolužáky: měli být ujištěni, že je nikdo nečiní odpovědnými za teroristy, kteří zneužili islámskou víru v Boha. Tak se Ground Zero zase stane zemí naděje. Slyšel jsem, že demonstranti v arabských zemích volají ne po smrti tyranů, ale po spravedlivých procesech s nimi. To trvá mnohem déle a je to bolestnější, ale výsledkem je stabilní budoucnost.

Izajáš zve k naději: zve k objevování budoucnosti. Boží budoucnosti. Amen.“

ZE SLOVENSKÝCH KATOLICKÝCH NOVIN

Zkrácený dopis čtenáře z červencového čísla slovenských Katolických novin:

Jel jsem do nákupního střediska. Mé děti – osmiletá Helenka a pětiletý Branko - hned u vchodu upozorovaly mini ZOO, kde děti pod dohledem ošetřovatele mohou obdivovat a krmit domácí mazlíčky: králíčky, želvy, prasátka... Oba mě prosili, abych je tam pustil. Svitla mi naděje, že budu moci nerušeně nakupovat. Dal jsem jim dvě padesáticentové mince na vstupné a klidně zamířil do obchodu.

Po chvíli jsem však zjistil, že mám Helenku za zády. „Nelíbilo se ti tam?“ ptal jsem se zaraženě. „Líbilo, jenže vstupné bylo euro... Tak jsem dala peníze Brankovi, aby se šel podívat,“ řekla smutně. A potom dodala, co nikdy nezapomenu. „Láska je oběť – tak jsi nás to přece učil, tati“. Naše rodinné heslo si tehdy Helenka vyzkoušela na vlastní kůži. Když jsme se vrátili k mini ZOO, chvíli jsme pozorovali Branka, jak šťastně pobíhá mezi zvířátky. Mince mě pálily v kapse, abych je nabídl Helence. neudělal jsem to a ona mě o to nepožádala. Zažila to, na čem chceme budovat naši rodinu: obětovat se s láskou.

Pravidelný sborový program

Neděle 8:30 Chvály
(mimo 1. neděli v měsíci)

Neděle 9:30 **Bohoslužby**
první neděle v měsíci jsou rodinné služby Boží;
třetí neděle v měsíci je vysluhována sv. Večeře Páně

Úterý 7:30 – 8:00
Ranní modlitební setkání

Úterý 18:30 – 20:30 **Mládež**

Středa 16:30 – 17:30
Biblická pro maminky s dětmi

Středa od 18:00 – 19:30
Biblická hodina

Čtvrtek 20:00 – 22:00 (2. a 4. Čt v měsíci)
PoMlaSg ("post-mládežnické setkání střední generace")

Pátek 16:00 – 18:00
Dorost (děti 8-12 let)

úřední hodiny faráře
Jaroslava Pechara
úterý a středa 14.00 – 16.00
čtvrtek 10.00 – 12.00

Obsah

Slovo na úvod	2
Staršovstvo	3
Sborová dovolená	4
Tábor v Jesenici	8
Tábor Pecka	11
Ohlédnutí za letními akcemi - pozvání	11
Fair Play	11
Dopis od nepálského studenta	13
Návštěva z Německa	13
Ze slovenských katolických novin	15
Poslední stránka	16

Verš na září

Kdežkoli shromáždí se dva nebo tři ve jménu mém, tuť jsem já u prostřed nich.

Matouš 18,20 K

Zdroj: <http://hesla.dulos.cz/hes11idx.htm>

BRÁNA

XVI. ročník, číslo 9 – září 2011

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha – Braník.
Vychází jednou měsíčně kromě prázdnin.

Redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, A. Drápal, J. Holý

Grafická úprava: Jakub Čierný

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo pošlete mailem na adresu mscerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

Sbor Českobratrské církve evangelické
Modřanská 118, 147 00 Praha 4 – Braník

tel.: 244 461 037

<http://branik.evangelnet.cz>,
branik@evangelnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symboly:

111	křesťanská služba
222	salár
333	dar
444	Jeronýmova jednota
555	nepálský student
888	Přístavba